

GLENBITEN

Nr 4 2021

SAIGITS STYRELSE 2021

ORDFÖRANDE

Helen Eriksson
Filarvägen 9
176 71 Järfälla
070 299 8387

skattungen@yahoo.se

VICE ORDFÖRANDE

Annica Bladh-Jacobsson
Sandviksvägen 10
618 34 Kolmården
0768 646 887

annica_morris@hotmail.com

KASSÖR

Ingrid Wennerhag
Lilla Mölleröd 1615
282 65 Bjärnum
070 712 7307

ingrid@pcsyd.se

SEKRETERARE

Karl Smedstad
Spjälkövägen 1 B
372 97 Ronneby
0733 664 916

karlsmedstad@hotmail.com

sekreterare.saigit@gmail.com

STYRELSELEDAMOT

Annica Bladh-Jacobsson
Sandviksvägen 10
618 34 Kolmården
0768 646 887

annica_morris@hotmail.com

STYRELSELEDAMOT

Lisa Beste
Höjdvägen 5
756 53 Uppsala
070 142 3417

lisa@beste.se

SUPPLEANT 1

Anette Forslund
Fårabökevägen 309
265 72 Kvidinge
070 457 515

buenazos.anette@yahoo.se

SUPPLEANT 2

Pernilla Ulfvengren
Fleminggatan 99
112 45 Stockholm
070 827 3764

penilla.ulfvengren@gmail.com

GLENBITEN

Ansvarig utgivare: Helen Eriksson

Redaktör: Pernilla Ulfvengren

ISSN 2003-6590

Glenbiten nr 4 år 2021

18:e årgången!

Sid 4	Ordförandes rader
Sid 5	Årsmöte
Sid 6	Glenträff
Sid 8	Att träna en glen, del 4
Sid 14	Gwendolyn och Emeth
Sid 25	Glenbusar
Sid 31	Årets champions

Framsida: Hagrid, foto Pernilla Ulfvengren

Baksida: Glen-Rudolf, foto Ing-Marie Alfredsson

Ordförandes rader

När dessa rader skrivs visar utetermometern -18°. Glennarna tycks ogilla den bistra vintern lika mycket som den heta sommaren. De trivs nog bäst när det är lite mittemellan, så som det ofta är i deras ursprungsland Irland.

Nu när julen nalkas med stormsteg vill jag gärna tipsa om en fin klapp att lägga i tomtens säck - klubbens almanacka med många fina glenbilder i. En present som räcker ända till nästa jul. Ännu fler fina julklappar går ju att fynda i vår glenshop!

Det här numret av Glenbiten bjuder på mycket intressant läsning. Du får bland läsa om glenkullen som föddes i Uppsala i somras, fler 'glenträningstips' med Ing-Marie och nya äventyr med Gwendolyn och Emeth! Och, icke att förglömma – recept på julgodis till din glen...

Jag önskar er alla en härlig jul tillsammans med era glennar och hoppas att vi ses nästa år!

/ Helen

ÅRSMÖTET 2022

Lokal för årsmötet 2022 är bokad hos Stockholms
Kennelklubb på Rindögatan 25 i Stockholm
lördagen den 12 februari klockan 13:00.

Kallelse med mer information kommer senare i mejl,
och underlag för mötet som dagordning,
årsredovisning med mera kommer att finnas på
hemsidan efterhand som de blir klara.

Redovisningen på årsmötet kommer denna gång att
omfatta både 2020 och 2021, eftersom vi valde att skjuta
upp mötet 2020 på grund av coronapandemin.

Vi hoppas på god uppslutning och att ni reserverar denna
eftermiddag för mötet!

Vänligen Styrelsen

Lyckad höstträff med glennar i Uppsala

Efter en lång tid av pandemirestriktioner vågade vi i SAIGIT oss äntligen på att anordna en glenträff i Mälardalen. 31 oktober sågs vi på Gottsundagipen i södra Uppsala. Elva personer och sammanlagt sex glennar och en dvärgtax nappade på inbjudan.

En av deltagarna var Ludvig Beste, lillhusse till tikarna Martha och Mimi.

– Det var en rolig träff. Det var första gången jag såg vuxna vetefärgade glennar. Vår hund Martha hade valpar i somras och en av dem var vetefärgad, säger han.

Tre av de fem valparna från valpkullen (Mimi, Figge och Bernard) var med på träffen.

– Det var mysigt att återse några av Mimis bröder, säger Ludvig.

Gottsundagipen är en långsträckt gräsbeklädd rekreationsyta där folk brukar motionera året om. Man kan kalla den för Uppsalas svar på Gärdet i Stockholm. Det var bra att ses på en stor yta där man kan gå undan med sin hund om det behövs.

Marianne med Felix, Annelie med Signe, Linda med Bernard, Ulla med Figge, Lisa och Ludvig med Mimi, Helen med Tamry och dvärgtaxen Göttin.

Vi samlades allra längst söderut på gipen. När alla hundarna fått bekanta sig en stund slog vi följe och promenerade norrut förbi ett kolonilottområde och fram till en rastplats med bord och bänkar. Där fikade vi och utbytte erfarenheter om våra hundar.

Annelie Dillmar från Uppsala, som har tiken Signe, var med.

Vi pratade om hur hundarna betar sig i olika situationer och jämförde deras personligheter. Det var roligt att se likheter och olikheter i både beteende och utseende, säger hon.

Vi passade på att föreviga stunden genom att ta några foton. Solen tittade fram genom halvdiset och temperaturen var mild för årstiden. Det hade regnat några dagar innan så vi får säga att vi hade tur med vädret.

På vägen tillbaka till samlingsplatsen mötte vi ett par som var ute och promenerade utan hund. De blev alldeles till sig av att se så många "likadana" hundar och ville veta allt om rasen. Vi fick till och med redogöra noggrant för släktskapet mellan våra glennar för dem.

/ Text: Lisa Beste

Att träna en glen - del 4

Detta är fjärde och sista delen i ett längre inslag. Resterande delar har presenterats i tidigare nummer av Glenbiten under året.

Anpassa träningen efter hunden

Vissa hundar har lite svårare att koncentrera sig när det finns andra hundar eller människor runt omkring, eller annat som ”stör”. Då behöver man fundera lite extra över dels var man tränar, och dels när, det vill säga vad hunden behöver för att komma i bra mentalt och fysiskt träningsläge.

Vissa hundar behöver en rejäl promenad i kroppen innan man börjar träna. Andra behöver kontaktövningar. Vissa kan behöva vara på träningsplatsen en stund och vänja sig innan man kan få någon kontakt alls, innan dess är det ingen idé att ens tänka på att börja träna - inte minst våra kära ”kontrollanter” glennarna. Om hunden har svårt att koncentrera sig eller lätt blir distraherad (särskilt om hunden är ”kontrollant”) kanske man i början behöver träna lite mer hemmavid, eller på en plats där man vet att det är ostört och lätt att få kontakt med hunden.

Styrka, stadga och samarbete kan ibland tränas samtidigt som man har lite nytta av sin glen (förfäderna användes ju som arbetshundar). Här dras några lätta snöstakar - hunden tränas i att inte avvika åt sidan till några spännande dikesdofter under dragarbetet, och att stå still en stund med jämna mellanrum.

På kurs är det mycket annat som händer och som förare ska man då inte kräva eller förvänta sig för mycket av sin hund där och då. Då är det bättre att man är med på genomgång, får tips och råd och försöker träna en stund. Men funkar det inte är det bättre att avsluta försöken den dagen och istället försöka igen själv i lugn och ro några dagar senare. Så småningom brukar det gå bättre och då kanske man snabbare kan komma till fokus och lyckas göra mer även på själva kurstillfällena.

Konkurrens kan funka

Det finns exempel på glennar som är svåra att få riktigt intresserade och engagerade när man tränar på egen hand, men som däremot anstränger sig lite extra och ska visa sig på "styva linan" om det är andra hundar och människor runt om. Det finns hundar som plötsligt kan nya saker, bara genom att de fått vänta vid sidan av och titta på när föraren varit med andra hundar och hjälpt dem i någon övning. När det sedan varit glennens tur så går det som en dans trots att den hunden inte tränat just de sakerna tidigare. "Kolla på mig allihop, jag satt i buren och tittade på er mesproppar förut – jag kan minsann det här redan!"

Att behöva sitta vid sidan av och vänta och ha lite tråkigt en stund kan göra susen för vissa hundars motivation när det blir deras tur att jobba.

Var uppfinningsrik & ha kul med din hund!

Om man har något som glennen gillar eller går igång på kan man ibland använda det till att lära den andra saker. Ett exempel är en glen som inte gått att få vidare intresserad av att apportera föremål (hämta boll eller leksak) men som älskar att på pin kiv sno och rusa runt med mattes handskar varje eftermiddag när hon kommer hem från jobbet. Genom att busa med handskarna tillsammans med hunden, börja kasta dem medvetet till honom och belöna med en gotta varje gång han tog tag i kastad handske, gick det att, successivt via små steg, så småningom få hunden att hämta handsken på kommando. Efter det gick det även att få honom att hämta bollar och andra föremål med lite träning.

Ett annat exempel är en glen som inte tyckte att godis var så värst gott och som därför inte tyckte trixträning m m var något som var värt att hålla på med. Husse testade då att ge den lite allt möjligt, däribland ost. Det visade sig att hunden gillade ost oväntat mycket. Med ostbelöningar gick det betydligt lättare och roligare att träna in lite olika enkla trix. Efter ett tag kunde husse ta en annan typ av godis in emellan ostbitarna under trixträningen och på så sätt genom association träna in att även den andra typen av godis var god. Till slut kunde den andra typen av godis användas "ensam" som hyfsat stark belöning.

Att lära glennen gå zick-zack mellan förarens ben är visserligen onödigt, men kul och bra som samarbetsträning. Med några hundgottor i varje hand och vara snabb med belöningarna så snart hunden rör sig åt rätt håll, går det lätt!

Ett tredje exempel är glennen som inte brydde sig om kampeksaker, tills matte fick tag på en som hade flera egenskaper som tilltalar en glen: riktig päls (som om det vore ett litet bytesdjur) och pipis (låter som ett litet djur). Leksaken hade dessutom ett inbyggt (kraftigt) rep som gjorde den relativt hållbar och lätt att dra på marken från hunden, som ett litet bytesdjur som smiter iväg. Gissa om glennen gillade det! Så småningom kunde matte även börja alternera ”bytesdjuret” med andra, liknande leksaker som även de hade pipis och inbyggt rep men med fluffig fiberpäls istället för riktig päls (bra för både djur och plånbok).

All sådan här typ av träning behöver göras i små steg fördelat över längre tid. Vissa saker går trögt, andra lätt, man vet inte riktigt vilket det blir innan man testat. Det kan vara spännande att först försöka fundera på hur man ska kunna ”lura” hunden att gilla olika saker via sådant de redan tycker om, för att sedan testa och se hur det går.

För att inte tala om trixträning när man väl hittat en bra belöning. Ingen behöver ju egentligen en hund som kan gå zick-zack mellan benen! Men man har haft en rolig stund tillsammans med sin hund, och hunden har blivit aktiverad, fått träna hjärnan och samarbetat med sin matte/husse oavsett vad själva resultatet blev. Den upptränade förmågan att fokusera, samarbeta (om än kort) har både husse och hund nytta av i vardagen, vid till exempel vardagshyfsträning, hundmöten mm.

// Ing-Marie Alfredsson,

Aktiv glenägare och instruktör
inom agility och viltspår

GLEN UTI HÖ OCH HALM

Mel: Gläns över sjö och strand

Glen uti hö och halm

ruskprickar skärra

Du som på Ireland hönstjuvar
ärra

Stjärnan från Imaalhem

leder ej bort men hem

Mattar och hussarna

följa dig gärna

Raggiga stjärna

Raggiga stjärna

Natt över Wicklowland

glennar i trio

gräva vid bergets rand
efter grävlingar legio

Krokbenet rycker trött

örat det vickar sött

Väcks ur sin sköna dröm
av husse, den högljudde

Någon har tydligen

stulit hans kudde...

Tolkning av Ylva Meyer

Lilla varningslistan inför jul...

Hundar tycker säkert om julen lika mycket som vi människor. Många glada människor, mycket god mat och spännande, prassliga paket. Julen är mys!

Men vi får inte glömma att vissa saker innebär faror för våra husdjur. Här kommer därför en lista för att påminna oss alla om vad vi ska undanhålla våra djur.

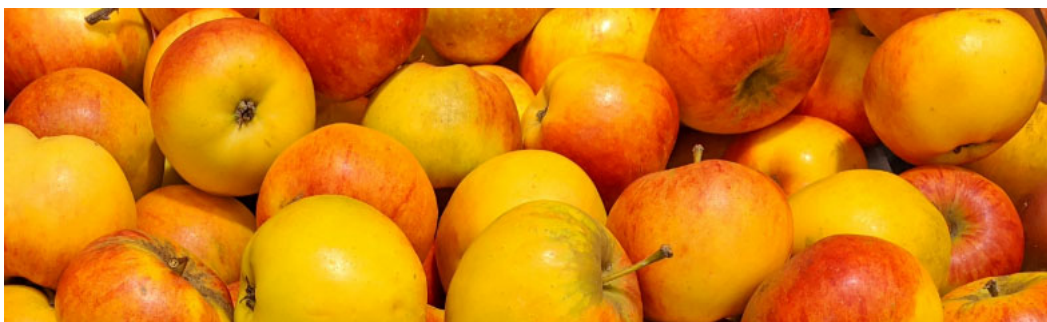
Blommor: Hyacinter, amaryllis, julros, julstjärna, mistel, tulpan, tidlösa och tazetter.

Mat: Julskinka, choklad, jäsande degar (kan ge alkoholförgiftning!), nötter, russin och köttbullar som innehåller lök. Allting med lök i är farligt för hunden. Den tillagade löken är FARLIGARE än den råa.

Glöm heller inte bort att hålla hunden ifrån **glykol**. Det vi använder i våra bilar om vintern är förrädiskt sött och gott för djuren. Var, med andra ord, försiktig med fläckar under och omkring bilar.

Sedan finns det förstås mer allmänna råd som att vara försiktig med tända ljus och presentsnören och glitter. Våra lurviga vänner är ju båda nyfikna och företagsamma.

Med detta sagt - ha en härlig jul med era glennar!

GWENDOLYN OCH EMETH

i höst och vinter

Det bästa först: Gwendolyn mår toppen efter sin operation i somras. På promenad med Emeth är hon som en unghund igen, rusar mellan honom och mig för att se till att jag hänger med, hoppar av glädje och jagar sedan Emeth över fält och stigar. Han i sin tur skojar med henne genom att ta stora språng över diket in i skogen, medan hon blir kvar på vägen och tycks njuta av att bara leka tittut.

Gwendolyn har alltid varit ett spjut. Det är hon som varje morgon sätter igång en brottningsmatch på mattan i sovrummet. Hennes stridslust är på gott och ont. Med Emeth är det bara härlig lek, men på tåget häromsistens skrämde hon livet ur en boxer. Gwendolyns halsband brast och hon kom lös i hundkupén. Innan jag fått tag i henne hade hon attackerat den stora boxern Boris som i ren förskräckelse klättrade över stolsryggen och damp ned på motsatt sida. Tyvärr hade han redan fått en skråma på nosen, men husse tröstade honom och någon veterinär behövde inte tillkallas. Jag fångade in Gwendolyn och knöt kopplet om hennes hals.

- Vadå? sa hon och rullade ihop sig bredvid mig på sätet. Strypkoppel? Jag är ju mild som ett lamm.

Och så somnade hon med nosen på mitt ben och snusade som en liten ängel, belåten med sig själv.

I natt föll årets första snö. Hönsen tvekade att kliva ut ur luckan, och när de väl satte fötterna på marken var det med stora, höga, försiktiga kliv.

- Ack, ack, ack! sa de. Vad är detta som drabbar oss? De vände snart tillbaka till värmen i hönshuset.

Sen var det glennarnas tur att möta vintern.

- HURRA! ropade de på hundspråk, kastade sig på rygg och sprattlade med benen, jagade, hoppade, snurrade, satte nosen i snön och plöjde långa fåror i det härliga, kalla vita.

Att de inte fryser, tänker jag. Men det verkar inte så. Emeth kan inte få nog av att ligga på rygg i snön och vricka på hela kroppen. Det är hans sätt att vinterbada.

Gwendolyn vill hellre ha tassarna på marken. Hon går inte riktigt att känna igen sedan hon blev nedklippt i höstas. Båda hundarna hade blivit långhåriga, och jag började med att rycka Emeth mycket kort. När pälsen växer ser han ut som ett piggsvin, och jag tror jag ryckte i en hel vecka, en sektion i taget. Det var inga problem. Emeth njuter av allt, bara man håller på med honom.

Gwendolyn däremot har lätt för att få tovor och HATAR när jag pillar i dem. Hon har blivit håröm. Jag tror det är något som förändrats efter steriliseringen. Ryggen kan jag fortfarande rycka utan protester, men benen, bringan, huvudet, NEJ, det gör ont. Så jag tog henne till Trimmis och bad dem reda ut det som gick och klippa de tovor som var för tjocka. När jag kom tillbaka möttes jag av en varelse som jag knappt kände igen. Hennes päls låg som en tjock fårfäll på trimbordet. Allt avskalat! Min vackra Gwendolyn med en hel låda full av utställningspriser var nu nästan naken och såg ut som en storögd, lätt överviktig fladdermus. Hennes öron hade vuxit och var gigantiska. Efter operationen i somras började jag bjuda Gwendolyn på hundmassage. Det älskade hon och kom snabbt på att hon kunde kräva massage av mig också, varje morgon efter att ha hoppat ur sängen och stretchat. Massagen ska fortsätta precis så länge som hon bestämmer. Hon visar tydligt var på kroppen hon vill ha mer. Hos den professionella massösen får hon också medicinsk laser och vibrationsplatta. När vi kommer till Trimmis där massösen arbetar springer hon fram och sätter sig på plattan och väntar på vibrationer. Sen sitter hon där, orörlig i cirka tio minuter.

- Good for old bones, säger hon. Jag förstår henne. Jag skulle gärna vilja ha samma behandling.

Svansen reducerad till en pinne. Hon såg, kort sagt, förskräcklig ut. Men pinnsvansen viftade, och jag tror hon gillade sin förvandling. Hon blev mer avspänd när det inte fanns några tovor att pillar i.

Marianne Ahrne

OVERIJSE IRISH GLEN OF IMAAL TERRIERS
PROUDLY PRESENTS

LITTER PLANNED WINTER 2021

TONIRINA DIGITAL ART

Sid

Lucy

SIRE **GLEANN** SE U Ch Dk U CH
LAZYPBONE LUKE

SE U CH **GLEANN** DAM
NICE MIDSUMMER AURORA

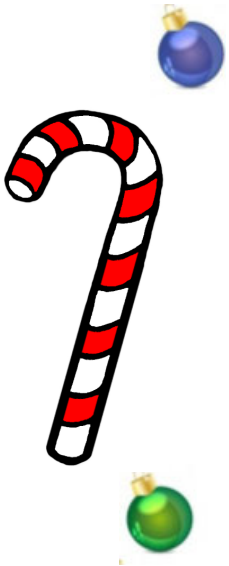
GLEANN DYNAMITE MIKE ■ ■ ABBERRANN FAGAN
GLEANN CURVY CORVETTE ■ ■ ASTOREEN

Both parents eye tested and PRA clear

ENQUIRIES WELCOME TO SUZANNE WILLIAMS AT SUZANNE.INSWEDEN@GMAIL.COM ÖRNSKÖLDSVIK SWEDEN WWW.OVERIJSEGLENTERRIERS.COM

Vinnande bilder till almanackan 2022

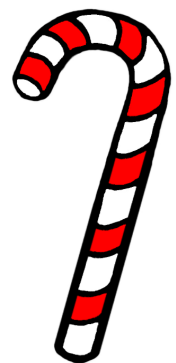
Månadens bild Juli

FOTOGRAF: Arne Wennerhag

Månadens bild Augusti

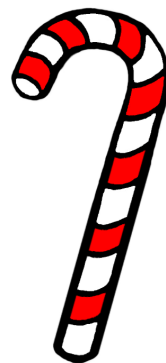

FOTOGRAF: Marianne Ahrne

Månadens bild September

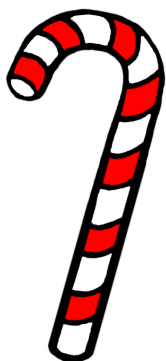
FOTOGRAF: Lisa Beste

Månadens bild Oktober

FOTOGRAF: Åsa Finell

Månadens bild November

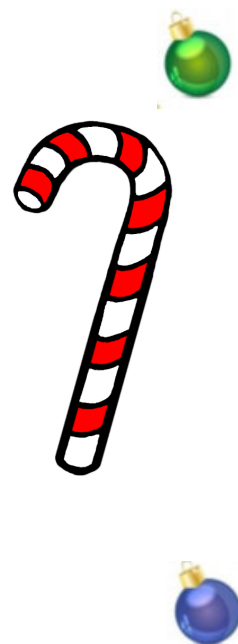
FOTOGRAF: Marianne Ahrne

Månadens bild December

FOTOGRAF: Ulrika G-Bergmark

TACK FRÅN MARIANNE HILJDING

Sent omsider kommer här mitt varma tack till SAIGIT för den vackra karaffen som överlämnades till mig vid SAIGIT's officiella utställning i Eskilstuna i somras.

Karaffen har jag kommit på att jag även kan använda som vas, här med krysantemum i höstfärger, precis som miljön som syns i bakgrunden från min innergård i Stockholm.

Fotot i ramen är på min Paddy (Gathelus-Glean f 1997) från början av år 2000, taget vid en av de snörika vintrar som vi hade då . Paddy var anledningen till mitt engagemang i klubben, jag blev omgående medlem och även engagerad i klubbarbetet i många år.

Sedan dess har jag varit klubben trogen som betalande medlem vilket tydligen gett mig medlemsnummer 002.
Återigen stort tack till SAIGIT!

Felix (Rosears Impromptu), Mariannes nuvarande glen

SLUTSTÄLLNINGEN I ÅRETS IRISH GLEN OF IMAAL TERRIER

Poänggivande utställningar 2021

Eskilstuna 16/7	Västerås 18/7	Ljungkile 22/8	Visby 28/8
Enköping 5/9	Bjuv 11/9	Sandviken 19/9	Vårgårda 2/10
Sundsvall 9/10			

ÅRETS IRISH GLEN OF IMAAL TERRIER 2021

Antal utställningar	Deltagande hund	Total poäng (5 bästa)	Fem bästa poäng	Antal BIR/BIM
4	Gleann Nice Midsummer Aurora	63	17 15 16 15	4 / 0
3	Gleann That's a Toyboy	41	9 17 15	2 / 0
2	Rosears Impromptu	37	22 15	2 / 0
3	Hedda	35	13 10 12	0 / 1
1	Gleann Lazybone Luke	18	18	1 / 0
1	Gleann Rosie the Riveter	17	17	0 / 1

Gleann Nice Midsummer Aurora (Lucy)

ÅRETS VETERAN

Antal utställningar	Deltagande hund	Total poäng (5 bästa)	Fem bästa poäng	Antal Vetkk 1:a
2	Rosears Impromptu	10	5 5	2

Rosears Impromptu (Felix) med ägare Marianne Hiljding

HANLISTA

Antal utställningar	Deltagande hund	Total poäng (5 bästa)	Fem bästa poäng	Antal BIR/BIM
3	Gleann That's a Toyboy	41	9 17 15	2 / 0
2	Rosears Impromptu	37	22 15	2 / 0
1	Gleann Lazybone Luke	18	18	1 / 0

Gleann That's a Toyboy (Weylyn) med ägare Mikael Krönfors

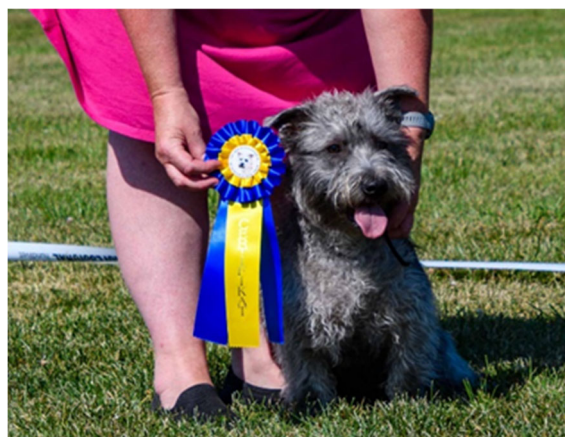
Gleann Lazybone Luke (Sid)

TIKLISTA

Antal utställningar	Deltagande hund	Total poäng (5 bästa)	Fem bästa poäng	Antal BIR/BIM
4	Gleann Nice Midsummer Aurora	63	17 15 16 15	4 / 0
3	Hedda	35	13 10 12	0 / 1
1	Gleann Rosie the Riveter	17	17	0 / 1

Hedda

Gleann Rosie the Riveter (Jenny)

Fem små glenbusar förgyllde vår sommar

Sent på kvällen den nionde juni i år föddes fem glenvalpar i Uppsala. En vetefärgad och fyra blåbrindle. Fyra hanar och en tik som gjorde vår sommar oförglömlig.

”Hon är dräktig, det är ingen tvekan om det”, sa killen som brukar klippa klorna på vår tik Martha.

Han tittade och kände på magen.

”Men det är nog inte så många valpar, fyra fem stycken skulle jag gissa.”

Det hade gått fyra veckor sedan jag tog bilen ner till Skåne med Martha, för en dejt med stiliga glenhanen Hamlet. Det blev kärlek vid första ögonkastet mellan Martha och Hamlet. Känslan var visserligen att parningen hade lyckats bra, men det var ändå roligt att höra vår hunderfarne kloklipparkille konstatera detta.

Ytterligare fem veckor senare stod jag vid snacksautomaten på djursjukhuset och köpte vitamindryck och kexchoklad. Det var sent på kvällen och nödprovi-anten från automaten fick bli min middag. Jag satte mig i behandlingsrummet och väntade. Vattnet hade gått för Martha tidigare på dagen men hon kom inte i gång med sina värkar. Efter goda råd från glenuppfödare i SAIGIT åkte vi in till UDS i Ultuna. Vid det här laget visste vi att det fanns fem valpar i magen och veterinären bedömde att det bästa var att göra ett kejsarsnitt för att mor och valpar skulle överleva.

Det var magiskt när personalen kom till rummet med fem friska valpar. De visade hur jag skulle massera valparna medan veterinären opererade klart Martha. Valparna kravlade omkring och letade efter sin mamma på filten i korgen under värmelampan. De pep och pep. Till slut kom Martha tillbaka från operationsbordet och trots kejsarsnittet var hon en fantastisk mamma från första stund. Hon tog hand om sina valpar jättefint och visste precis vad hon skulle göra.

De första fyra veckorna var det ganska lugnt hemma i valplådan. Vi placerade lådan i hörnet i ett av våra sovrum längst in i huset. Jag hade mitt skrivbord i samma rum och kunde sitta där och jobba som vanligt. Jag skrev upp allt som hände i en bok. Efter en dryg vecka viftade valparna på svansen. Dag nio kunde två av dem stå upp och tio dagar gamla började de öppna ögonen. 17 dagar gamla brottades två av valparna och vi fick börja göra rent i valplådan allt oftare. Tvättmaskinen gick från och med nu i ett. Vid tre veckors ålder fick valparna börja provsmaka annat än modersmjölk. Dag 28 klippte jag 90 små klor med en nagelsax.

Sedan följde fyra veckor av semester med lek och gos. Finns det något sötare än glenvalpar? Det var svårt att slita sig från dem och få något annat gjort.

När vi registrerade valparna fick de sina namn från en sång, "There you go, Eddie", som finns med i ett klipp på Youtube där Beatles sjunger om sina husdjur. Det passade perfekt, för det finns med precis fem namn i sången: Eddie, Nigel, Bernard, Tiger och Mimi.

Som tur var blev det en varm och fin sommar. Vi kunde tillbringa mycket tid utomhus. Vi byggde en inhägnad som vi fick göra större och större allteftersom valparna växte. Knepet var att se till så att Martha kunde gå in och ut ur inhägnaden som hon ville, men inte valparna. Samma sak gällde valplådan som valparna bodde i de första veckorna.

Mimi bor kvar hos oss. Bröderna Nigel (som heter Figge), Eddie (som heter Cansas), Tiger (som heter Hero) och Bernard flyttade till nya hem, en efter en, efter att de blivit åtta veckor gamla. Vi tänker tillbaka på sommaren med en glädjetår i ögat, och är glada över att Mimis bröder får vara på äventyr hos nya familjer som längtat efter glenvalpar.

Text och foto: Lisa Beste

TANDBORSTSTUND MED HUND LÄTT ATT LYCKAS PÅ FLERA SÄTT!

Dålig munhälsa är ett vanligt och ofta smärtsamt problem hos hundar som kan påverka hundarnas livskvalitet. För att upprätt-hålla god tandhälsa rekommenderas daglig tandborstning, men många hundägare tycker det är svårt att borsta hundens tänder och upplever att hunden inte vill.

I en studie vid Sveriges LantbruksUniversitet undersöktes fyra olika behandlingsmetoder för hemtandvård på hund: manuell borstning, ultraljudstandborste, en nylonhandske och en fingertuta av mikrofiber.

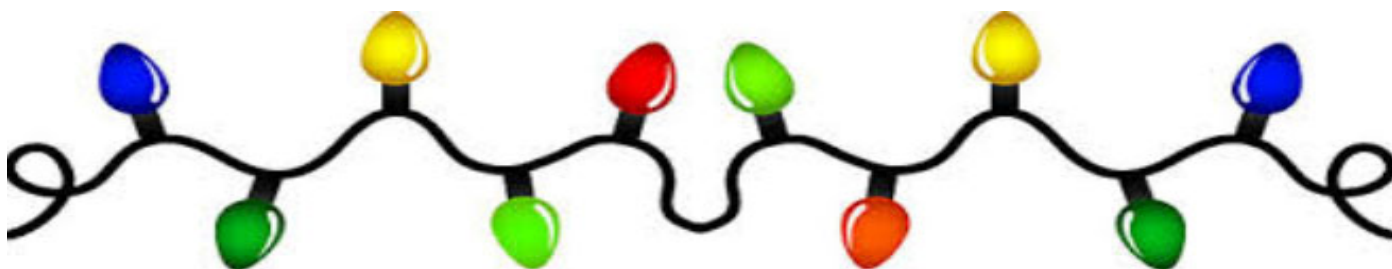
Hundarna fick daglig tandvård i 5 veckor.

11 hundar behandlades med textil (nylon på ena sidan av munnen och mikrofiber på den andra), och 10 hundar fick sina tänder borstade (ena sidan manuellt och andra sidan med ultraljudstandborste). För att utvärdera effekten av behandlingarna undersöktes hundarnas grad av inflammerat tandkött (gingivit), plack och tandsten före och efter behandlingsperioden. Utvärderingen gjordes av en veterinär som inte visste vilken av behandlingarna respektive hund hade fått. Hundarnas stressnivåer under behandlingsperioden bedömdes med hjälp av en vetenskapligt utvärderad metod (ett så kallat FAS-protokoll som står för Fear, Anxiety, Stress).

Alla behandlingsmetoderna förbättrade hundens munhälsa redan efter 5 veckor, och minskade tandköttsinflammation och plack. Dessutom minskade mängden tandsten hos vissa individer. Stressnivåerna hos hundarna minskade också under studien, vilket visade att tillvänjning sker hos hundar som får daglig tandvård. Resultaten kan förhoppningsvis inspirera och uppmuntra hundägare att ta hand om sina hundars tänder i hemmet. Redan efter kort tid behöver det inte längre kännas oöverstigligt att borsta!

Ur SLU:s kunskapsbank

NÄSTA NUMMER AV GLENBITEN KOMMER I DECEMBER
SKICKA IN MATERIAL TILL

glenbiten@saigit.se

SENAST DEN 15e FEBRUARI!

Regler för publicering i Glenbiten.

Redaktören förbehåller sig rätten att bedöma vad som är lämpligt att publicera.

Material från anonym avsändare kommer inte att publiceras.

Material som innehåller kränkande inslag, personliga angrepp, tvivelaktig information eller liknande kommer inte heller att publiceras.

För övrigt insänt material ansvarar aktuell textförfattare.

Önskar ni material i retur, vänligen bifoga ett frankerat svarskuvert.

För innehållet, samt texthanteringen, i annonser och artiklar ansvarar skribenten till fullo.

ÅRETS JULGODIS TILL DIN GLEN

Detta är ett godis som uppskattas jättemycket, vissa hundar ratar allt annat efter att de fått smaka ugnstorkad korv. Så vill du inte riskera det, köp vanliga torra hundkex istället ...

Köp smala korvar i önskad prisklass och kvalitet, ju högre kötthalt desto nyttigare. Undvik mycket kryddor och lök.

Skär korvarna i tunna skivor, 3-4 millimeter är lagom.
Sätt ugnen på 250 grader.

Fördela skivorna i ett lager på en plåt med bakplåtspapper och torka dem i ugnen ca 10 minuter, håll koll och ta ut dem när de börjar bli bruna och knapriga. Häll över korvbitarna på hushållspapper och låt dem svalna helt. Fettet har smält bort och bitarna är torra och perfekta att ha i fickan på promenaden eller träningen.

STORT GRATTIS TILL VÅRA NYA CHAMPIONS 2021!

Hedda, SE UCH
Ägare Annette Andersson

Gleann Nice Midsummer Aurora, SE UCH
Ägare Suzanne Williams

Gleann Lazybone Luke, SE UCH, DK UCH, KBVH-21
Ägare Mikael Krönfors

Glen-Rudolf som enbart siktats ett fåtal gånger, sent i december, i rikets västligaste kustområden

